

אין עור מליבדו
עור יחיד ומיוחד

בית שלמה

פרשת פקודי ה' תשפ"ב
ה' תשפ"ב

פרשת פקודי תשפ"ב
גליון 282
נא לשמור על קדושת הגליון

נא לא לעיין בו בשעת התפילה וקריאת התורה

בס"ד

- לעילוי נשמות**
- מורי ורבי יצחק ב"ר יעקב יגן
  - הרה"ק רבי חיים אבישלום ב"ר עזרא מו"ר אב"ר ר' דוד שלום ב"ר שלמה דב ר' זאב ב"ר משה חיים
  - הרה"ק רבי שלמה הכהן ב"ר דוב צבי
  - הרה"ק רבי יואל בעער ב"ר יעקב שלמה
  - הרה"ק רבי יצחק איזוק ב"ר צבי
  - הרה"ק רבי ברוך מגארליץ ב"ר חיים רבינו אברהם ב"ר מאיר
  - רבי שבת ב"ר מאיר הכהן
  - הרה"ק רבי אהרן אריה ב"ר מאיר הגדול
  - הרה"ק רבי יוסף ב"ר שבת מראשקוב
  - הרה"ק רבי יצחק מאיר מוינקוב ב"ר אברהם יהושע העשיל
  - הרה"ק רבי ישראל ב"ר אברהם מרדכי
  - הרה"ק רבי מרדכי יפה ב"ר אברהם
  - הרה"ק רבי יהודה לייב ב"ר יוסף רבי לייב שה"ס
  - הרה"ק רבי זאב וואלף ב"ר נפתלי צבי
  - הרה"ק רבי ישעיה ב"ר יעקב משה

פרפראות בדרך מוסר על פרשת השבוע

יוצא לאור ע"י עמותת "משנה שלמה" כל הזכויות שמורות

לקבלת גליון זה למייל שלחו בקשה ל- MISHNA.SHLEMA@gmail.com | לתרומות והקדשות ולהפצה 052-580-2345

"אלה פקודי המשכן משפן העדת אשר פקד על פי משה" (ל"ח, כ"א)

ניתן לומר בדרך רמז כי ידוע שלפי חבריו של האדם ניתן לדעת מי הוא רמז לדבר אנו מוצאים בפס' הנ"ל אלה פקודי המשכן היינו אם תרצה לדעת מיהו ירא שמיים הנמנה על צבאות ה' וה' שוכן בקרבו תבדוק מי הם שכניו בחינת משכן העדות היינו משכ"ן נוטריקון מ"י שכ"ן וזה יהיה העדות לדעת מיהו האדם עצמו וכגון זה מצאנו בעדת קרח שהיו שכנים זה לזה בחינת אוי לרשע ואוי לשכנו ולהבדיל מצאנו אצל בני יששכר שהיו תלמידי חכמים היות והיו הם שכניו של משה רע"ה וכן כותב הרמב"ם בהלכות דעות (ו, א-ב) "דרך ברייתו של אדם להיות נמשך בדעותיו ובמעשיו אחר רעיו וחבריו ונוהג כמנהג אנשי מדינתו לפיכך צריך אדם להתחבר לצדיקים ולישב אצל החכמים תמיד כדי שילמוד ממעשיהם ויתרחק מן הרשעים ההולכים בחשך כדי שלא ילמוד ממעשיהם הוא ששלמה אומר הולך את חכמים יחכם ורועה כסילים ירוע ואומר אשרי האיש וגו' וכן אם היה במדינה שמנהגותיה רעים ואין אנשיה הולכים בדרך ישרה ילך למקום שאנשיה צדיקים ונוהגים בדרך טובים ואם היו כל המדינות שהוא יודעם ושומע שמועתן נוהגים בדרך לא טובה כמו זמנינו או שאינו יכול ללכת למדינה שמנהגותיה טובים מפני הגייסות או מפני החולי ישב לבדו יחידי כענין שנאמר ישב בדרך וידום ואם היו רעים וחטאים שאין מניחים אותו לישב במדינה אלא אם כן נתערב עמהן ונוהג במנהגם הרע יצא למערות ולחוחים ולמדברות ואל ינהיג עצמו בדרך חטאים כענין שנאמר מי יתנני במדבר מלון אורחים" עכ"ל ומזה יוסיף אדם לקח ומוסר

שואלים מדוע נכתב פעמים משכן וכן בפעם השניה משכן העדת ולא כתוב ישר משכן העדת ועוד מה עניין ההדגשה על פי משה שידוע הוא שכל הציוויים נאמרו על פי משה מאת ה' יתברך אלא נראה לפרש בס"ד כי ידוע שכל עניין בניית המשכן הינה עבודה על תיקון המידות ואם יבוא משהו ויגיד גם אצל אומות העולם יש מידות טובות ונימוסים ואין צורך ללמוד דווקא על עבודת המידות מתורת משה על זה כותבת לנו התורה אמנם יש לבנות משכן אך צריך שזה יהיה גם מקום קדוש וטהור שהתורה ולוחות הברית יוכלו להיות בו ולגויים אין שום מושג בקדושה וטהרה ואין להם יסודות לדברים מעין אלו וגם אם רואים אצלם נימוסים הכל למראית עין ואין תוכם כבד מה שאין כן בתורתנו הקדושה שהיא תורת אמת ולכן יש ללמוד את העבודה על המידות רק ממה שמושה רע"ה פקד ולימד דוע שמושה לא בדה מליבו את הציוויים אלא קיבל הכל מסיני כפי שמביא רבנו עובדיה מברטנורא בפרשו על המשנה הראשונה במסכת אבות "משה קיבל תורה מסיני לומר לך שהמידות והמוסרים שבזו המסכתא לא בדו אותם חכמי המשנה מלבם אלא אף אלו נאמרו מסיני" וזהו שנכתב אשר פקד על פי משה היינו שכל עניין עבודת המידות נמסרו לנו גם ע"י משה רע"ה עכ"ל

עוד יאמר ישנו בפס' הנ"ל רמז לתורה שבכתב ותורה שבע"פ ששניהם נמסרו למשה שכן פקודי המשכן זו תורה שבכתב שכן אלו פקודות כתובות לעיני כל כמו פקודות מדינה משכן העדת תורה שבע"פ שכן עוברת היא עד מפי עד ממושה רע"ה וכולם נמסרו למשה מסיני

"בַּקֶּע לַגְּלִגְלֹת מַחְצִית הַשֶּׁקֶל בַּשֶּׁקֶל הַקֹּדֶשׁ לְכָל הָעֶבֶר עַל הַפְּקָדִים מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה לְשֵׁשׁ מֵאוֹת אֶלֶף וּשְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים וַחֲמִשׁ מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים" (ל"ח, כ"ו)

מספר נותני מחצית השקל היה 603,550 אם סוכמים את כל הספרות הנ"ל מקבלים 19 העולה י"ט ר"ת יהודי טוב וזהו רמז למי צריך לתת מחצית השקל ליהודי תלמיד חכם שתורתו אומנותו שכן אין טוב אלא תורה וכן פסקו שבזמננו שלדאבון לב אין בית מקדש בראשונה יש לתת את כסף מחצית השקל ליהודי ת"ח שתורתו אומנותו

"עֲשֵׂה וַיִּוִּם לְעַמּוּדֵים וַיַּצֵּף רֵאשִׁיהֶם וַחֲשַׁק אֹתָם" (ל"ח, כ"ח)

והו' רומז על מידת יסוד וזהו שאומר עשה ויום לעמודים היינו נתן יסוד לעמודים שהם על שלושה דברים העולם עומד על התורה עבודה וגמילות חסדים ושמירת היסוד הוא הבסיס לכולם שאם לא כן אין העמוד יכול לעמוד והבן

לקבלת לימוד נ"ך יומי בווצאפ יש ללחוץ על הקישור
<https://chat.whatsapp.com/LChd0cDBzdE7z5SOI3CrmE>

לקבלת שתי משניות מבארות בווצאפ יש ללחוץ על הקישור
<https://chat.whatsapp.com/K54bfwq7UQDMfRPFaHvqr>

לקבלה במייל יש לשלוח בקשה למייל
mishna.shlema@gmail.com

משנת הצדיק – הרה"ק רבי יעקב יששכר בער רוזנבוים האדמו"ר מנרבורנא זצוק"ל ז"ע – ז אדר (חמישי)

רבי יעקב יששכר גולד בסירת לרבי חיים מרדכי רוזנבוים ולרבנית לסימה רייזל בתו של רבי אליעזר זאב מקרשניף. נקרא יששכר בער על שם סב סבו, רבי יששכר בער מנרבורנא. את השם יעקב נתן לו אביו בטעות, בחשבו שאביו רבי איתמר הורה לו כך. לאחר מעשה אמר לו רבי איתמר שבדיעבד זה טוב, כי הם נבדו רבי יעקב מקורביל מבעלי התוספות. בשואה הוגלתה משפחתו מעיר לעיר בתנאים קשים. פעם כשיצא עם אחיו יצחק אייזיק ואחותו לחפש אוכל תפסו אותם הנאצים ושלחו למחנה דוורין שבטרנסניסטריה שם שהו מספר ימים עד ששוחררו. בהיותו במחנה נוהר לא לאכול מאכלות אסורים. בזמן המלחמה שמר אף על מנהגי חסידות וביום הבר מצווה שלו טבל בנהר קפוא. כמו כן סייע ליהודי האזור בחימום והארת הבתים. אחרי המלחמה עזר ליהודים להבריח את הגבול.

בשנת תש"ו 1946 החליט לעלות לארץ ישראל והצטרף לאוניית מעפילים. בספינה בנה לעצמו חדרון מקרטונים ולא יצא ממנו כל זמן הנסיעה כדי לא להיכשל במראות אסורות. במהלך ההפלגה היה יורד מדי יום לטבול בים אף כשחלה. בהגיעו לארץ ישראל נסע לירושלים ונכנס ללמוד בישיבתו של רבי יוסף צבי דושינסקי. בהיותו בישיבה היה מתמיד בלימודו וישן שעות בודדות ביממה. אביו שלח לו מכתבים ובהם הורה לו להפסיק להסתגף. בשנת תש"ט עלה אביו לישראל ולאחר מספר חודשים התיישב ביפו רבי יעקב יששכר עבר לגור עמו והקים במקום את ישיבת "מאמר מרדכי". בשנת תשי"ז הוא נישא לרבקה, בת הרב משה הערש מאראד - רומנייה. רבי אהרן רוקח מבעלזא ורבי ישראל אלתר מגור שלחו לו שיתפלל עליהם ביום חופתו. בשנת תש"ך כשאביו עבר לגור בבני ברק, עבר גם הוא לעיר. לאחר פטירת אביו בשנת תשל"ח 1978 מילא את מקומו והרחיב את החסידות שגם ליטאים הצטרפו לשורותיה. תחת הנהגתו נבנתה בבני ברק קריית נדבורנה ובית הכנסת הגדול של נדבורנה בפאתי שיכון ויזניץ. רבי יעקב יששכר נהג לעשות תענית דיבור בימי שני חמישי וכן מראש חודש אלול עד אחרי יום כיפור. עסק גם בקירוב רחוקים. היה מפורסם כפיקח ורבים באו להתייעץ איתו. הקפיד להתפלל יחד עם בחורי הישיבה בשעה 7:30 על אף שקבלת הקהל אצלו הייתה מסתיימת בשעות הלילה המאוחרות. תפילותיו ושולחנותיו היו נערכים בהתלהבות כדרך חסידות נדבורנה, היה מחברי נשיאות קופת העיר. דברי תורה יוצאים בספרים בשם "באר יעקב". רבי יעקב יששכר נפטר בו' באדר תשע"ב, והלווייתו יצאה מבני ברק לירושלים, שם נקבר בחלקה שהוסיף לאוהל אדמו"רי נדבורנה בה הזיתים. מספר אחד מהארכים "היינו זוג נשוי צעיר, ארבע שנים אחרי החתונה ועדיין לא נפקדנו בפרי בטן, אמנם לא זמן רב כל כך אצל אשתי כבר הייתה לחוצה, אז נכנסנו לר'ה עם קוויטל, הנחנו את הדהף על השולחן, הרבי שקע בקריאתו ואז דפק עם היד על השולחן ואמר 'אני רואה פה ילדים', והוסיף כלפי וכלפי אשתי בלשון הקודש 'אנחנו עומדים מאחוריים', באבהיות שלא ניתן לתאר. תקופה קצרה מאוד אח"כ כבר נתבשרנו בבשורות טובות

על שפלות הברך ויחסו לכל אדם סיפר אחד מחסידיו: "היה זה בעת שעלה על קברו של אביו בבית החיים בירושלים, היה חושך והרבי קרא תהילים מתוך הספר, אני עמדתי מאחוריו והארתי עם פנס על השורות של ספר התהילים, ואז אני שם לב שלפני שהוא מדפדף כל עמוד הוא פונה לאחוריו ובורק האם גם אני סיימתי לומר את הפרק כדי שיוכל להפוך את הדהף. הייתי אז בחור בן 18 והוא הרבי, ובענוה שאין שנייה לה הוא ממתיך בהפיכת הדהף עד שאסיים.

מעשה נוסף שמעתי מאחד שחיפש הרבה שנים עבודה וביצר לו ניש לבקש ברכה מאדמו"ר, אותו אדם חשב רק לבקש ברכה ולצאת, אך הרבי החל לשאול האם יש משהו כנע על הפרק ואותו אדם השיב שיש אולי משרה פנויה בחברה קדישא של הצבא, הרבי בירך לפרנסה טובה ורגע לפני סיום הפגישה הרבי ביקש שאיש שאיר את מס' הטלפון שלו אצל המזכיר ביציאה וכך עשה. למחרת קיבל האיש שיחת טלפון מהחזן הצבאי הראשי של צה"ל וזה האחרון סיפר כי האדמו"ר קרא לו בדחיפות לשיחה שבה ביקש ממנו לנסות לדאוג לקבלת אותה המשרה בצבא ועל כן הוא מתקשר לקבלת פרטים מדוויקיים. סוף הסיפור היה שבסוף לא היה תקן למשרה אבל הרושם הכביר על כך שהאדמו"ר לא רק בירך אלא גם עשה מעשה בידיים לעזור ליהודי נישאר אצלו הרבה זמן.

דובב שפתי ישנים - ליקוטים מספרים שפחות מוכרים אלפי מנשה - הרה"ק רבי מנשה ב"ר יששכר בריש איכנשטיין זצוק"ל זי"ע

"אלה פקודי המשכן מושפן העדת אשר פקד על פי משה" (ל"ח, כ"א)

פקד עפי" משה היינו שתהי' הגאולה ע"י משה עבדת הלויים עבד"ת גי' אליהו' משי"ח ב"ן ד"ד הלויים רומז על משיח בן יוסף כי הלויים הם בחי' הוד צד שמאל וכבוד ומשיח בן יוסף הוא הוד וכדאיאתא בוודר פנחס דף רמ"ג גם עבד"ת הלויים גי' משיח ב"ן יוסף" עם הכולל ונרמז במלות עבד"ת הלויים תרין משיחין ואליהו יבוא עם התרין משיחין וקאמר ביד איתמר בן אהרן הכהן בא בזה לרמז מה הוא העדות שהוא התורה שתהי' הגאולה בזכות התורה ע"י משה עם המשיחין לזה קאמר ביד איתמר בן אהרן הכהן שזה רומז על תורה שבע"פ ומשניות דווקא כי איתמר רומז על תורה שבע"פ כי איתמר הוא אותיות אמרת"י ואמרת"י הוא תורה שבע"פ וכמ"ש האוה"ח בפרשת האזינו בפי' הפסוק יערף כמטר לקחי תיזול כטל אמרת"י אשר לקחי הוא תורה שבכתב ואמרת"י הוא תורה שבע"פ עיי"ש בן אהרן הכהן בן הוא מלכות כי בחי' מלכות נקראת בן וכונדע ומלכות הוא תורה שבע"פ וכדאיאתא בתיקונים מלכות פה תורה שבע"פ קרינן לה ואהרן הכהן רומז על משניות דווקא והרמב"ם בהקדמתו לסדר זרעים) עולה מספר אהרן' והר"ת מהתחלות הששה סדרים שהן מאימתי יציאות חמש ארבעה בל איבות עולה מספר הכהן' ראיתי בכתבי קודש של כ"ק מרן אבי הדין זצ"ל שכתב דכמו שנרמז באן השני חורבנין של בית המקדש וכמ"ש רש"י ז"ל והוא מדרש הכז"ל המשכן משכן שני פעמים רמז למקדש שנתמשכן בשני חורבנין כמו כן נרמז בג' תיבות אלה פקודי המשכן הגאולה העתידה כי ג' תיבות אלו מספרם תרנ"א שמספרם י"פ אדני' זה רומז על הגאולה העתידה וכמבואר בהאר"י ז"ל על פסוק ותן לשון אולם שמפרש פס' זה על הכנסת ישראל שהוא עכשיו מחמת חורבן בית המקדש בבחינת אלם אמנם כשהשית' יוציא להכנני מהגלות או תתגדל בכל קומתה ותהי' י"פ אדני' כמספר תרין עכ"ד ונ"ל להוסיף על זה דלפי דבריו אשר אלה פקודי המשכן רומז על הגאולה העתידה ע"ב אלה פקודי המשכן עולה ממח"ם נחמיה אליהו הנביא זכור" לטוב' והן השלושה גואלים משיח בן דוד ומשיח בן יוסף ואליהו הנביא

סגולה לפרנסה - נתינת צדקה בשמחה

"וירא משה את כל המלאכה והנה עשו אתה פאשר צוה ה' פן עשו ויברך אתם משה" (ל"ט, מ"ג)

רש"י - ויברך אתם משה. אמר להם יהי רצון שתשרה שכינה במעשה ידיכם (תהלים צ יז) ויהי נעם ה' אלהינו עלינו ומעשה ידינו וגו', והוא אחד מאחד עשר מזמורים שבתפלה למשה

ואתה מלא עוונות ופשעים חלילה הירצה ה' מידך וכהנה רבות בהזכירו עוונותיו רק בשעת תורה ותפילה למען הביאו לעשות המצווה בעצבות בלי שמחה וא לא פרחית לעילא. אבל לעומת זה אמר דוד המלך ע"ה (שם קיח י') כל גוים סבבוני הם הקליפות (שם י"ב) סבבני כדבורים למיץ ולניק מגבול הקדושה ולבלבל אותי עכ"ז בשם ה' כי אמילם כלומר מתפארים בשם ה' בהזכירו עוונותיו אבל כי אמילם ולא אתן את נפשי להם (שם י"ג) דחה דחיתני לנפול חלילה בידם וה' עזרני (שם י"ז) לא אמות כי אחיה לא אעשה המצוות בעצבות בבחי' מיתה כ"א בחיות ושמחה ואספר מעשי י"ה כי כן הוא עליית המצוה רק בשמחה כמ"ש בשלש רגלים (שמות כ"ג, י"ז) יראה כל זנורך עם המצוות לפני' ה' או בשמחה יראו ויעלו להיות לפי ה' ו"ש (תהילים קי"ט, א) דבקתי בעדותיך ה' אך תבישני ר"ל דבקתי בעדותיך הם המצוות בהעלותם לפניך דבקתי את נפשי בם להעלותם עמהם אל תבישני ותכניסני עמהם לפניך ו"ש גם כן באן ירה' שתשרה שכינה במעשי' אבל בעצבות אין השכינה שורה וזהו (שם צ, י"ז) ויהי נועם כו' ומעי' כוננה עלינו פי' אתה כונן את מעשי' לשם ייחוד קודשא בריך הוא ואל תדאגו ומעשי' כוננהו כי השכינה תעשה הכל עבורך לה' ותכוננהו'

כתב בעל תפארת שלמה זי"ע (שיום החילולא שלו חל השבוע) "לא על מלאכת המשכן לבד כי גם על מעשי ידי אשר בבתים תשרה השכינה והברכה אחרי אשר כבר הרמות את תרומת ה' לגדבת המשכן ומעתה תחול הברכה על הנשאר לכם כי כן דרך התרומה חיטה אחת פוטרת כל הכרי ובעל הבית נתברך על ידה כמ"ש מלאכי ג' חנוני נא בזאת וגו (שם) והריקותי לכם ברכה עד בלי די ו"ש אחר הפרשה המעשרות דברים כ"ו ט"ו השקיפה ממעון קדשך וגו' וברך את עמך כי כשנותן חלק להגבוה תשרה הברכה על הנשאר מעתה וזהו שתשרה שכינה במעשי ידי רוצה לומר כל מעשי ידי בבית ובחוץ במו"מ תכוונה הכל לשמים לצורך גבוה לצדקה ולהוצאות בני תלמך תורה וכדומה שיהיה זה מקום להשראת שכינה ובמ"י ולברך אתכם וזהו תהילים צ' י"ז ויהי נועם ה' עלינו ומעשי ידינו כוננה עלינו שיהיה ככוונה הרצויה לשם שמים ואז מעשי ידינו כוננהו שתשרה השכינה עלינו"

ועוד כתב "כי הנה מבואר בוודר הקדוש כי כמה וכמה מקטרגים העומדים לבלבל את האדם ובשעת העבודה ותורה ומצוות מביאים אותו לידי עצבות ומ"ש וצחפים עצמם ככוונה לש"ש לאמר אתה בן אדם למה תכניס א"ע לעבודה הקדושה הזאת